pink
jaargang 35 nummer 3 – juni 2015

Het Roze Huis logo (Foto: Joost Hermus)

Geld met voorwaarden

Roze Huis drie jaar verder

Het is alweer viereneenhalf jaar geleden dat Villa Lila haar deuren sloot. Het pand op In de Betouwstraat 9 was ooit in bezit van Stichting Beheer Homohuis Nijmegen (SBHN), die het verkocht. De opbrengst van de verkoop van het pand bleef in het bezit van deze stichting. Afgelopen april praatten de voorzitters van SBHN en het Roze Huis elkaar informeel bij. PINK informeerde bij Tjeu Borremans (Roze Huis Nijmegen) en Niels Spierings (SBHN).

Na de verkoop van Villa Lila werd in overleg met COC Nijmegen en Dito! een aanwendingsprotocol opgesteld waarin werd beschreven aan welke criteria aanvragen moesten voldoen om van een deel van de opbrengst van het pand gebruik te kunnen maken. In dat protocol staat ook de procedure beschreven, inclusief de rol van de Raad van Advies, en dat enkel 'huisvesting en infrastructurele voorzieningen' überhaupt geld kunnen aanvragen. Niels: 'Dit om te voorkomen dat het kapitaal in de eerste drie jaar versnippert of opgaat aan niet blijvende projecten.'

De initiatiefnemers van het nieuwe Roze Huis dienden een aanvraag in en mede op basis van het advies van de Raad van Advies is toen besloten om drie jaar lang 200.000 Euro te reserveren voor dit plan. Niels: 'In die drie jaar zou dit geld niet uitgegeven worden aan andere aanvragen. Dat zou het Roze Huis de tijd geven om te kijken wat wenselijk en haalbaar is in en met het nieuwe pand. Bijvoorbeeld: wil men zelf het hele beheer gaan doen middels koop, of wil het Roze Huis blijven huren? Tjeu: 'Daar hebben we in onze plannen ook altijd rekening mee gehouden'. Die drie jaar zijn inmiddels bijna verlopen en dat was voor Tjeu en Niels reden om weer even bij te praten. Niels: 'In die drie jaar is er ontzettend hard gewerkt aan het Roze Huis. In die tijd denk je niet continu aan zo'n protocol, kan ik me voorstellen. Dat is waarom ik tijdens de nieuwjaarsreceptie heb voorgesteld om even samen te zitten en na te gaan wat er nu precies is afgesproken."

Naast het voor het Roze Huis gereserveerde bedrag was nog een fractie daarvan beschikbaar voor aanvragen die ook binnen het aanwendingsprotocol zouden passen. Naast dit gereserveerde bedrag is na de verkoop van Villa Lila nog één aanvraag gedaan voor de permanente website van Photo Pride Nijmegen.

Niels: 'Deze aanvraag voldeed aan de criteria die in het protocol zijn vastgelegd'. Tjeu: ' Dat stond inderdaad los van het bedrag dat voor het Roze Huis is gereserveerd'.

Sentiment

De SBHN, het COC en Dito! zijn 4,5 jaar geleden niet zonder slag of stoot uiteengegaan. Tjeu: 'Dat waren inderdaad soms emotionele taferelen, maar dat geeft alleen maar aan hoe bevlogen de kopstukken van toen waren en hoe betrokken de Nijmeegse LHBT-beweging is. Dat laatste geldt denk ik nog steeds, maar het gesprek dat we in april met de SBHN hadden, verliep prima'. Niels: Ik kan het hier enkel mee eens zijn. Het verleden is het verleden, we willen allemaal vooruit. Een blik naar voren en strijden voor de interne en externe emancipatie."

Huisvesting

In april werd nog eens de gemaakte afspraak herbevestigd dat het bedrag van twee ton in ieder geval tot 1 oktober geparkeerd staat en enkel aangewend kan worden voor het Roze Huis, mits dat niet alleen als gezond bedrijf kan functioneren, maar ook aan de andere criteria in het protocol voldoet, zoals het hebben van breed draagvlak en rekening houden met kwetsbare groepen. Tjeu: 'Onlangs is de VSSM (Vereniging Studiegroep Sado Masochisme) weer gestart om twee maal per maand van onze foyer en de kelder gebruik te maken. Dat is een derde huurder die de financiële huishouding van het pand een oppepper geeft. Hiermee wordt een traditie die in Villa Lila bestond, voortgezet'. Daarnaast gaan COC, Dito! en de Raad van Toezicht van het Roze Huis Nijmegen eind juni een 'benen op tafel'-sessie houden over welke acties nodig zijn en hoeveel betrokkenheid van alle partijen nodig is om het pand draaiende te houden. Het is een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid van alle huurders. Daar moet iedereen zijn steentje aan bijdragen. Tjeu: 'Om alvast een duit in het zakje te doen: we zijn nu 2,5 jaar in dit pand. We hebben meer vrijwilligers voor het pand nodig, nu komt het neer op de besturen van COC en Dito!, maar dat zijn stuk voor stuk ook mensen met een carrière en een leven thuis'.

Het protocol blijft in ieder geval gehandhaafd tot er duidelijkheid is over de plannen van het Roze Huis Nijmegen. PINK houdt u op de hoogte.

[Joost Hermus]

In PINK 3 van 2011 staan het protocol, de procedure en een toelichting op de Raad van Advies beschreven. U kunt dit teruglezen via www.pink-nijmegen.nl

Pink is een uitgave van COC Nijmegen, Stoutmoedig sinds 1971

Hoofdredactie
Bart van Dam

Opmaak
IS-Ontwerp / Ingrid Sewpersad

Redacteuren
Iris de Boer, Rogier Crijns, Joost Hermus, Michel Kiel, Jac Splinter (gastredacteur), Demian Stokebrand, Joost Wanders

Medewerkenden
Leo van Adrichem, Tjeu Borremans, Hans Bisschop, Sander Hagenbeek, Helm de Laat, Niels Spierings, Marc van Unen

Drukwerk & Distributie
Benda – Wijchen

Redactieadres
Postbus 1461
6501 BL Nijmegen
info@cocnijmegen.nl

advertentie

Ook voor een boodschap die moet blijven hangen!

Met posters en bouwtekeningen van BENDA drukkers blijft uw boodschap zeker hangen

BENDA drukkers

Tel. 024 - 3771188 - www.benda.nl

Daleswinnaars tekenen vredesverklaring

Het antidiscriminatiebureau, Ieder1Gelijk, heeft enige tijd geleden winnaars van de burgemeester Dalesprijs voor een bijeenkomst uitgenodigd. Aanleiding hiervoor was om te onderzoeken en te bespreken of een gezamenlijk initiatief tot de mogelijkheden behoort. Recente ontwikkelingen baren menigeen zorgen. Onbegrip, intolerantie en discriminatie nemen helaas hand over hand toe. Een klein comité, bestaande uit Qader Shafiq, Willy Last, Piet Mullller, Said Bouharrou, en Gina Plaggenborg hebben daarop actie ondernomen.
Op 11 mei hebben zij alle Dalesprijswinnaars uitgenodigd om de Verklaring Nijmegen: één voor een ongedeelde wereld te ondertekenen.

Hierin spreken Dales-prijswinnaars zich uit voor een vreedzaam en respectvol samenleven, tot verdraagzaamheid en tot een open en nieuwsgierige houding naar elkaar. De tekst is getekend door: Clem Bongers, Faysal Zouay (a Salaam), Iman (Saba Rawi), Aad Frederiks, Qader Shafiq, Willy Last, Paul Oosterhof (SMOV), Jos Kersten (WIG), Sef Maessen (st. Gast), Piet Muller, Fifi Groenendijk, Guus de Klein (Circus Colourfull City) en Lonneke Knegtel (Helicon).
De groep is van plan om de komende tijd de verklaring op meerdere manieren onder de aandacht te brengen en hoopt op massale ondersteuning.

[Bart van Dam]

Verklaring van Dales-prijswinnaars:

Nijmegen: één voor een ongedeelde wereld!

Ondergetekenden, winnaars van de Burgemeester Dalesprijs in de periode 1996-2014, ondersteunen van harte de vredesverklaring van islamitische, christelijke, joodse en alevitische gemeenschappen in Nijmegen (18 december 2014). De initiatiefnemers van deze verklaring, Saïd Bouharrou en Piet Muller, zijn verkozen tot winnaars van de Burgemeester Dalesprijs 2015. In de verklaring roepen religieuze gemeenschappen in Nijmegen op tot vreedzaam en respectvol samenleven, tot verdraagzaamheid en tot een open en nieuwsgierige houding naar elkaar, naar eenieder.
De verklaring is in lijn met artikel 1 van onze grondwet, waarin bepaald is, dat allen die zich in Nederland bevinden, in gelijke gevallen gelijk worden behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook is niet toegestaan. Alle ondergetekenden onderschrijven niet alleen artikel 1, we dragen het in ons dagelijks handelen meer dan eens bewust actief uit, reden waarom ons de prijs is toegekend.
We willen de Nijmeegse vredesverklaring van december 2014 graag verder uitdragen. We leven helaas in een tijd waarin onverdraagzaamheid en onbegrip toenemen. Het is meer dan ooit nodig om ons hiertegen uit te spreken. We roepen andere religieuze stromingen in Nijmegen, andere levensbeschouwingen, algemene organisaties en instellingen, jongerenorganisaties, ondernemers, sport- en culturele verenigingen, politieke partijen én alle Nijmeegse burgers op de verklaring te ondertekenen. Wij staan voor een Nijmegen dat in al zijn diversiteit één is in de overtuiging dat respect voor de ander en andere opvattingen de enige basis voor samenleven is. We streven naar één ongedeelde wereld met een tolerante en harmonieuze toekomst voor eenieder.

Een grote groep winnaars van de Burgemeester Dalesprijs tekent voor de Nijmeegse Vredesverklaring. (Foto: Bart van Dam)

De jongste en de oudste winnaar van de Dalesprijs tekenen de verklaring: Lonneke Knegtel en Piet Muller. (Foto: Bart van Dam)

Roze Woensdag 2015

Roze woensdag 2014 (Foto: Copyright Stef Verstraaten)

Op woensdag 22 juli tijdens de Nijmeegse Vierdaagse vindt de 'Roze Woensdag' plaats. Inmiddels het derde grootste roze evenement van Nederland.

De dag van neon roze, flamingo roze, baby roze, knal roze, lipstick roze, licht roze, oud roze, Barbie roze en noem maar op. 's Middags juichen duizenden toeschouwers de Vierdaagselopers feestelijk naar de eindstreep en op tal van plekken in het centrum barsten roze festiviteiten los. Stichting Roze Woensdag meldt dat er zich dit jaar zeven podia hebben aangesloten. Genoeg plekken in de stad om op straat een feestje te vieren. In de Grotestraat worden de meest heerlijke platen in paraatheid gesteld. Op het Museumplein en bij ThomTom bar treedt de androgyne Ferry de Ruiter op (bekend van o.a. The Voice). In de Hertogstraat neemt traditioneel Bennie Solo je als publiek mee in het roze festijn en in de Molenstraat maakt Gordon zijn opwachting.
In tegenstelling tot veel andere steden is het aantal homocafé's en -feesten in Nijmegen groeiende. Zowel café Mets, café Meermin en Gay-Leather-Bar Chaps als het pas geopende danscafé Marcus-Antonius en ThomTom bar doen mee. Dat betekent dat er tijdens deze Roze Woensdag meer afterparties dan ooit zijn.
Bijzonder is ook de samenwerking tussen Stichting Roze Woensdag, Amnesty International en het Pride Fonds. Zij zorgen dit jaar voor extra aandacht voor homorechten in het buitenland. Een

Roze woensdag 2014 (Foto: Copyright Stef Verstraaten)

deel van de (internationale) wandelaars van de Vierdaagse is afkomstig uit landen waar homoseksualiteit niet of nauwelijks is geaccepteerd. Hoewel LHBT's in bijna alle landen te maken krijgen met discriminatie en ongelijke behandeling, is de situatie in bepaalde delen van de wereld uitzonderlijk ernstig. Het credo van Roze Woensdag: 'een feest voor iedereen', gaat in deze landen niet op. De wandelaars en feestvierders krijgen de mogelijkheid om via de actie 'Walk The Rainbow' op het Faberplein hun steun te geven aan LHBT-activisten in nood.

Kijk voor de laatste ontwikkelingen en het meest actuele programma op de website van Stichting Roze Woensdag: www.rozewoensdag.nl of op Facebook: www.facebook.com/rozewoensdag

[Demian Stokebrand]

Roze woensdag 2014 (Foto: Copyright Stef Verstraaten)

Kransen voor Niemand

Dodenherdenking leidt tot ophef

Bij de dodenherdenking 4 mei op het Keizer Trajanusplein worden er kransen gelegd om de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog te herdenken. Het COC Nijmegen legt daar ook een krans namens de LHBT-beweging.

Voordat een krans gelegd wordt, noemt de spreker de naam van de organisatie of persoon die de krans legt. Bijvoorbeeld: 'De eerste krans wordt namens het gemeentebestuur gelegd door burgemeester Bruls, wethouder die en die en zus en zo en gemeentesecretaris dinges'. Als de spreker dit letterlijk zo zou zeggen, was de wereld te klein. Je moet toch echt wel de namen van de wethouders en de gemeentesecretaris er bij noemen en niet zo afraffelen.

Ondertussen waren er zoveel organisaties die een krans wilden leggen en stuk voor stuk naar voren gehaald werden dat de kranslegging wel een half uur duurde. Dus bedachten ze twee jaar geleden bij het Nijmeegse 4/5 mei comité dat er ingekort moest worden. "Weet je wat we doen?", zeiden ze tegen elkaar: "We gaan groepjes maken!". "Strak plan!", riep de rest in koor. "Bedenken we wat algemene termen en gaat het een stuk sneller".

Sinds vorig jaar is het: "Dan worden nu drie kransen gelegd door Overige maatschappelijke organisaties". En dit jaar weer! Ik vind het maar niks.
Ik heb eens geïnformeerd of het COC hier wat aan kan doen en kreeg te horen dat er een gesprek gaande was met het 4/5 mei comité in Nijmegen. Hoopvol, dacht ik.
En in dat gesprek is gezegd, dat het 'een organisatie betreft die geen slachtoffers vertegenwoordigd'. Dat is minder, dacht ik. Vertegenwoordigt de burgemeester de slachtoffers?
En het was volgens de richtlijnen van het landelijk comité werd gezegd. Aha, dan moet je mij hebben: Regels zijn Regels!
Ik googelen: kon geen voorschrift ontdekken. Dan maar bellen naar Amsterdam, Nationaal Comité 4 en 5 mei en daar verbaasde de woordvoerder zich over de te strakke inkorting. "Het is gewoon een logistiek probleem dus?", aldus de zegsman. "We hebben wel regels voor de nationale herdenking opgesteld. Alle gemeentes zijn verder vrij om invulling te geven aan hun eigen lokale herdenking en over het noemen van de organisaties zijn geen richtlijnen".

Het COC-bestuur kreeg ongekend veel opmerkingen na de kranslegging over het feit dat het COC, en andere organisaties, niet (meer) bij naam genoemd werden. Het bestuur is hierover in gesprek met het Nijmeegse 4/5 mei comité. Later dit jaar horen we wat er in 2016 gaat veranderen.

Er zijn landelijk meer mensen geweest die nagevraagd hebben waarom de homoseksuele slachtoffers niet genoemd worden bij de nationale herdenking. Daar heeft het Nationaal Comité het volgende op geantwoord:
Op 4 mei herdenken we tijdens de Nationale Herdenking binnen een nationale context Nederlandse oorlogsslachtoffers. In Nederland heeft tijdens de Tweede Wereldoorlog, anders dan in Duitsland, geen systematische vervolging plaatsgevonden van homo's op grond van hun geaardheid. Dat is dan ook de reden dat homoseksuelen niet als groep genoemd worden tijdens de Nationale Herdenking. In de onlangs uitgebrachte publicatie 'De doden tellen' spreekt prof. dr. Johannes Houwink ten Kate van het NIOD onder andere over dit onderwerp (pagina 79). Dit alles laat natuurlijk onverlet dat het eenieder vrij staat om op 4 mei te denken aan wie men wil. Het comité is wel van mening dat de vervolging van homo's in het algemeen een thema is dat binnen educatie zeker aandacht verdient.

Ik heb een voorstel voor Nijmegen. Het tegelijkertijd leggen van de kransen is helemaal geen punt, maar noem alstublieft even de namen van de organisaties die bij elkaar gezet zijn. Het is een hele kleine moeite en het duurt niks langer.

[Jac Splinter]

Meer informatie over de richtlijnen bij de dodenherdenking: www.4en5mei.nl

4x homo huwelijk in Kopenhagen

Ivan, die verleden jaar met een aantal andere Russische landgenoten heeft meegelopen met de Vierdaagse, is afgelopen 6 mei getrouwd met zijn vriend in het stadhuis in Kopenhagen.

Dit was geen doorsnee huwelijk, omdat Rusland helaas niet het homohuwelijk erkent en zeker ook geen prettig beleid voert t.a.v. homo's. Het was ook bijzonder omdat niet alleen Ivan trouwde met zijn vriend Dmitry. Ivan's ex-vrouw Dima trad namelijk op hetzelfde moment in het huwelijk met haar vriendin Ira. Uniek en zeer bijzonder. Het dochtertje (2) van Ivan en Dima, Pauline, was ook bij deze huwelijksplechtigheid aanwezig.
Tot ieders verrassing traden direct hierna nog twee Russische jongens in het huwelijk, ook afkomstig uit St. Petersburg.
Tot slot volgden nog twee vrouwen die ook het in huwelijksbootje stapten

Voor het stadshuis in Kopenhagen, v.l.n.r: twee Russische jongens, Dima en Ira en Dmitry en Ivan. (Foto: Hans Bisschop)

waarvan ik op hun verzoek de herkomst niet mag mededelen.
Met uitzondering van deze twee laatstgenoemde vrouwen is er vanuit de media in Denemarken aandacht aan deze huwelijken besteed. Zowel de krant, tv en homo-organisatie uit Kopenhagen waren hierbij aanwezig.

Zowel Ivan en Dmitry en Dima en Ira blijven in eerste instantie nog in St. Petersburg wonen. Hun dochter Pauline is bij de andere twee partners goed ontvangen en zal volledig worden opgenomen.

[Hans Bisschop]

Zomer – Marc van Unen

Vorige week zag ik op het terras een samenscholing van jonge homo's, gekleed in witte tanktops (steekt zo fijn af tegen de zongekuste huid), korte (spijker)broek en flipflops. Ietwat verderop hadden de lesbische dames zich verzameld, gezusterlijk gekleed in zwarte tanktops (kleedt slank af), lange (spijker)broek en All Stars. Toen wist ik het zeker: de roze zomer is in aantocht! En zoals Gerard Cox ooit bezong, die zomer die begint zowat in mei.
De aftrap van het roze zomerseizoen vindt traditiegetrouw plaats met het Eurovisie Songfestival. Wat waren we weer zichtbaar in Wenen met Conchita (dit jaar angstvallig zonder die malicieuze achternaam) als hogepriesteres! Al mompelde een collega dat "die Conchita toch gewoon een man met een baard is", deze Oostenrijkse nachtegaal zette de niet-heterogemeenschap (en de slimfit jurk) toch maar mooi op de kaart.

Toen duidelijk werd dat je geen ingewikkelde jurk nodig hebt om te winnen maar kunt volstaan met een skinny jeans, grijs sweatshirt en goed geproportioneerd lijf, ging in onze vriendenclub een luid gejuich op. De geruchten over homofobe uitspraken van de Zweedse winnaar deden we vinnig af als laster. Iemand met zo'n uitstraling én het vermogen om tijdens de puntentelling niet door zijn deodorantje te schieten verdiende al onze steun.
Het Songfestival vormt de opmaat naar een zomer vol roze activiteiten. Het Roze Meifeest was als vanouds een gezellig gebeuren waarbij ons-kent-ons de middag en avond wegdanste en –dronk, geflankeerd door torenhoge travestieten en verdwaalde koopjesjagers die de afslag naar de zaterdagmarkt hadden gemist. De Roze Woensdag van de Vierdaagse moet nog plaatsvinden maar ook hier wordt een beproefd recept uit de kast gehaald: jaag duizenden mannen in uniform door een straat die versierd is met roze ballonnen, gooi er trance, dance, deephouse en andere sjalalie-sjalalamuziek tegenaan, laat het publiek bestaan uit hitsige homo's, leutige lesbo's en ruimdenkende gezinnen uit Nijmegen-Oost en overgiet dit alles met zon en meer rosé bier dan er gedurende de rest van het jaar wordt verkocht. Succes gegarandeerd, de roze zichtbaarheid is enorm en ook de middenstand hoor je niet klagen.
Met alle roze activiteiten (in bovenstaand verhaal ontbreken nog de talloze festivals waar op zijn minst een laissez-faire laissez-passer sfeer hangt) kan het niet anders dan dat de zomer van 2015 er eentje wordt waar Nederland danwel Nijmegen zich van haar beste, roze, tolerante kant laat zien. Een nobel gebeuren waar ik graag aan meedoe. Het enige nadeel van al deze fuifjes is de geijkte reactie (ook binnen de roze gemeente soms hoorbaar) dat aparte feestjes de integratie in de weg staan. Ik ben daar redelijk pragmatisch in. Een feestje is een feestje dus per definitie een goed idee. En als roze medemens zullen we altijd in de minderheid zijn en minderheden zijn er immer bij gebaat om hun aanwezigheid en zichtbaarheid te pas en te onpas te tonen. Daarom: proost, op een mooie roze zomer!

Hoe gaat de kiekkast er na 24 juli 2015 uitzien?

Sponsor een Vierdaagse loper

Bij Roze Huis-gangers is zij al opgevallen: de vitrine met daarin de relikwieën van Walk Together: het kunstwerk van Bart Drost voor de Russische gay sporters die meeliepen in 2014, de groepsmedaille voor hen en hun Nederlandse wandelmaten en een uitgewassen t-shirt met kleurige opdruk. Dat alles herinnert aan het vorige feestje ..... Maar, o vergankelijkheid, de inhoud van de kast gaat plaatsmaken voor nieuwe trofeeën en memorabilia, want het is nu de tijd van Walk the Rainbow.

Zit je niet op het vriendenforum van Facebook waar alles en heel actueel te vinden is, dan is wat je hier leest misschien een eerste kennismaking met Walk the Rainbow.
In 7 landen krijg je voor homoseksualiteit een tegoedbon voor de doodstraf.
In 76 buitenlanden is homoseksueel gedrag strafbaar.
In nog meer landen kunnen lhbt's niet leven naar hun geaardheid door het gure maatschappelijke klimaat.

Mensenrechtenstrijders die voor hen opkomen, riskeren hun leven en juist voor hen is ondersteuning nodig: hulp van advocaten, regelen van documenten, verschaffers van schuilplaatsen trainen om hun communicatie te beveiligen, maar soms ook heel materieel bijvoorbeeld aanschaf van nieuwe computers. Die steun biedt PRIDE, de samenwerking van COC en Amnesty International. Wat doen wij in en vanuit Nijmegen? Walk the Rainbow geeft de problemen en de strijd van onze roze broeders en zusters in het buitenland extra aandacht en zamelt geld in voor hen via PRIDE. Je komt Walk the Rainbow op een aantal manieren tegen:
De sponsorloop: Wie toch al meeloopt met de Vierdaagse en dit Het Goede Doel vindt van dit moment, gaat naar www.devierdaagsesponsorloop.nl. Daar kunnen lopers maar ook sponsoren elkaar vinden. Tijdens de Vierdaagse zijn de lopers te herkennen aan hun t-shirts met logo en regenboogveters, die ieder meekrijgt als donatie van Stichting Roze Woensdag. Het deelnemersgeld voor deze site van 19,50 euro krijgen de lopers bij voltooiing terug. Dit sympathieke gebaar wordt gedaan door Breaking the Silence, werkgroep van COC Nijmegen.
Dus loop je mee of ken je iemand die meeloopt, of wil je gewoon steunen, of ben je gewoon nieuwsgierig of er bekenden op staan, klik jezelf even naar de site.

De postzegelactie: We hebben bij Post. nl 1000 zegels laten drukken. Die gaan in setjes van 10 zegels voor 9 euro verkocht worden. Ons logo schittert in regenboogkleuren op de zegel, vooral gewoon kopen en gebruiken om Walk the Rainbow de wereld in te sturen. Maar je kunt ze ook kopen als collectors item! Waar? Bij de onvolprezen Feeks, maar ook op andere plekken in de stad en bij verschillende gelegenheden.
We zijn bijvoorbeeld op Roze Zaterdag nadrukkelijk aanwezig en ook tref je ons bij het Pink Sterren Toernooi van Gay Sport Nijmegen op 4 juli.

Het podium op het Faberplein op Roze Woensdag: Door de inspanningen van de stichting Roze Woensdag is deze dag in al die jaren uitgegroeid tot een uitbundig volksfeest waarbij steeds meer podia het thema van homo-emancipatie geadopteerd hebben. Nou ja, wat dreigt is toch dat de carnavalsstemming de overhand krijgt en de inhoud het onderspit delft. Om die inhoud een impuls te geven is het Faberplein op Roze Woensdag omgetoverd tot Amnesty/ Pride plein. Walk the Rainbow vindt daar zijn climax. In de middag lopen twee Roze Reporters rond en zorgen voor verbinding van het publiek met het podium. Daar is een verrassende en ludieke vorm voor gevonden om enerzijds de boodschap te brengen en anderzijds de opbrengst van Walk the Rainbow een extra boost te geven. Kom vooral een kijkje nemen en meedoen!
Op het moment dat je dit stukje leest, hebben we net de aftrap gehad van Walk the Rainbow in het Roze Huis. Hopelijk was je erbij omdat je op een andere manier de aankondiging hebt gelezen. Wil je verder geen info missen ga dan naar de Facebook pagina of naar de websites van Roze Woensdag, COC Nijmegen of Amnesty Nijmegen
En na 24 juli krijgt de kiekkast een andere inrichting! Welkom in het Roze Huis. We hopen ieder op een of andere manier te ontmoeten bij Walk the Rainbow. Maar ook anderszins, wensen we ieder een feestelijke mooie zomer!

Facebookpagina:
www.facebook.com/walktherainbowpride
De sponsorloop:
www.devierdaagsesponsorloop.nl
Wil je reageren mail dan naar
ben.loth@hotmail.com

[Ben Loth]

Coming out op de bouw

Waar mensen een nieuw huis bouwen toont de aannemer en de architect graag wie er aan het werk is. Je ziet ook vaker de namen van de opdrachtgevers en nieuwe bewoners erbij staan. Anna en Nicole komen er op de bouwplaats op deze manier voor uit dat ze een stel zijn. Het huis is bijna af en het spandoek zal binnenkort wel opgeborgen worden. Wel leuk om te bewaren als aandenken aan de coming out op de bouw. (Foto: Bart van Dam)

'Wereldvreemde en dieptrieste reactie van het Vaticaan op uitslag Iers referendum'

COC-voorzitter Tanja Ineke noemt de reactie van het Vaticaan op het Iers referendum voor de openstelling van het huwelijk 'dieptriest en wereldvreemd'. Kardinaal Pietro Parolin noemde de uitslag 'een nederlaag voor de mensheid'.
Kardinaal Pietro Parolin zei in Rome dat hij 'bedroefd (is) over de uitkomst' van het referendum, waarin ruim 60 procent van de Ieren vóór de openstelling van het huwelijk voor paren van gelijk geslacht stemden. Volgens de prelaat is de uitslag 'niet alleen een nederlaag voor christelijke principes, maar ook een nederlaag voor de mensheid'.
"De uitslag van het Ierse referendum is juist een overwinning voor de liefde", zegt COC-voorzitter Tanja Ineke.
"De reactie van kardinaal Parolin is dieptriest en volkomen wereldvreemd. Laat het Vaticaan een voorbeeld nemen aan aartsbisschop Diarmuid Martin van Dublin, die concludeert dat het de kerk is die een reality-check nodig heeft na de uitslag van het referendum."
Ook Eurocommissaris Frans Timmermans heeft via Facebook een reactie gegeven. Hij laat weten dat het standpunt van de kardinaal zijn 'inlevingsvermogen ver te boven' gaat. "Voor mij is liefde een teken van medemenselijkheid en daarmee een triomf voor de mensheid".
Mgr. Parolin is als kardinaal-staatssecretaris het hoofd van de Romeinse Curie en daarmee de tweede man in het Vaticaan. Hij geldt bovendien als een vertrouweling van paus Franciscus. Vaticaan-watcher Stijn Fens denkt daarom dat de paus niet vreemd zal hebben opgekeken van de uitspraken van de kardinaal. "Dit heeft Parolin met hem overlegd. Hij reageerde pas drie dagen nadat de uitslag van het referendum bekend werd", zegt Fens in Trouw.

[Bron: COC NL]

Leo van Adrichem

DE TUSSENBALANS

Geboortedatum en -plaats: 1951, Schiedam
Lengte: Te klein voor mijn gewicht.
Gewicht: Teveel voor mijn lengte, een bourgondiër wordt altijd gestraft (na 't eten).
Opleiding: HBO Arbeidsmarkt Politiek en Personeelsbeleid.
Beroep: Ben tegenwoordig geprepensioneerd, was ooit loopbaancoach/personal trainer.
(Vrijwilligers-)werk: ZondagmiddagSalon, Senioren 50 + COC/ANBO, ambassadeur Roze Loper (en bedenker van de naam).
Hobby's: Fotografie en salsadansen. Helaas is de Parkinsonsalsagroep bij Amané wegens gebrek aan belangstelling opgehouden maar als er nog vier mensen zijn die op dinsdagmiddag salsa willen leren dansen starten we een nieuw groepje op. Het hebben van Parkinson is geen verplichting. Reizen en eten is ook leuk en lekker. En ik ga wekelijks naar de bioscoop.
Woonsituatie: Woon sinds kort samen met Alireza in een veel te kleine woning dus als iemand nog iets betaalbaars heeft in de buurt, bel gerust.
Huiselijk ingesteld: Best wel 'n beetje.
Trouw, monogaam: Trouw wel, monogaam nooit geweest.
Vrienden/vriendinnen: Sinds ik in Nijmegen ben komen wonen heb ik veel leuke mensen, mannen en vrouwen, leren kennen. Ik merkte, ook in het seniorenwerk, dat het belangrijk is om je vriendenkring goed te onderhouden.
Geloof: Heb ooit nog eens anderhalf jaar op het seminarie gezeten en omdat een vriendje een verzonnen verhaal over mij had geschreven in zijn dagboek, en de paters dat stiekem hebben zitten lezen, werd ik er vanaf gestuurd. Dat er gespeeld werd met studiegenootjes onder de dekens mag iedereen wel weten. Alleen met hem had ik niks. Het was mijn eerste coming out. Thuis werd er niet meer over gesproken.
Vervoermiddel: Sinds ik in Nijmegen ben komen wonen heb ik veel leuke mensen, mannen en vrouwen, leren kennen die fietsen. Ik rij het liefst in de auto.
Favoriete literatuur: Homoromans, niet te zwaar op de hand en vooral kookboeken.
Favoriete films: Torch song trilogy heb ik misschien al 5 keer gezien. Als het te romantisch wordt zit ik mee te janken. De beste filmdocumentaire die ik gezien heb is "Top Twins". Een aanrader voor echt iedereen: over een Nieuw-Zeelands zang/ cabaret duo, twee zussen die sinds de jaren tachtig hun geaardheid met verve uitdragen. Ontroerend en bemoedigend tegelijk.
Favoriete muziek: Latin en jazz, verder heel divers, ik heb niks met heavy metal en zo. "Ne me quitte pas" is mijn favoriet. Dat is in elke uitvoering weer bijzonder.
Welke mensen bewonder je: Alle mensen die zich in de landen om ons heen zelfs met hun leven inzetten voor de homo-acceptatie. En soms probeer ik vanuit mijn luie stoel hier in Nederland, daar ook wat aan te doen.
Hekel aan: Geweld is altijd zinloos. Machtsspelletjes op welk niveau dan ook. Ik had communist moeten worden... Ik heb ooit een keer CPN gestemd. ;-)
Politieke voorkeur: Meer links dan rechts maar 't zwiepert af en toe. Het geloof in de politiek is wel weg. Het is tegenwoordig een hoop geblaat en weinig wol, triest maar waar. Pas tegen de tijd van de verkiezingen zie je een beetje van de vorige beloftes terug en zelfs dat nog maar in beperkte mate.
Favoriet eten: Aardbeien met chocoladeijs en slagroom. Erwtensoep en zo dat vind ik niks.
Favoriete drank: Sherry, sherry en daarna witte wijn.
Verslavingen: Tja wat zal ik daar nou op zeggen, ben al drie keer gestopt met roken en ga er niet meer aan beginnen gelukkig.
Goede eigenschappen: Kan me goed inleven in andere mensen en ben een goede gastheer al zeg ik het zelf.
Slechte eigenschappen: Soms een beetje ongeduldig.
Wat zie je als hoogtepunt in je leven: Zoveel hoogtepunten ... eens even denken. De (wereld-)reizen die ik gemaakt heb. Het is toch geweldig dat je tegenwoordig de wereld rond kunt met 'n creditcard en een fototoestel.
En wat als dieptepunt: Het feit dat ik niet oud ben geworden met de vriend waarmee ik tientallen jaren samen heb gewoond en plannen mee heb gemaakt, het gaat niet om het voortijdig uit elkaar gaan, we zien elkaar nog steeds, maar het gaat om de dromen die je niet meer waar hebt kunnen maken: veel reizen, samen oud worden in Spanje, dat soort zaken.
Eerste homo-/lesbische seksuele ervaring: Dat was onder het priestertje spelen. Ik had een speelgoed altaartje gekregen en maakte meteen misbruik van mijn misdienaartjes... Dat is nog echt waar ook. Geen wonder dat ik vroegtijdig het seminarie heb verlaten. Pas op mijn 17e was mijn tweede coming out, en toen had ik ook meteen een relatie met twee mannen.
Heteroseksuele ervaring: Was nooit een vraag, ik heb een meisje gehad omdat ik op dansles wilde. Als jongen alleen gaan dansen was in de jaren '60 not done.
In welke zin geëmancipeerd: Ik zit niet vast aan bepaalde rollen en vind het ook niet leuk als anderen in bepaalde rollen gaan zitten. Dat mannetje-vrouwtje denken is zo vastgeroest. Ik doe dit en jij bent nu aan de beurt omdat dat zo hoort.
Homo-/lesbo bars: Het prettigste voel ik me thuis in een bar waar van alles door elkaar loopt mannen vrouwen enzo, een beetje dansen ook, maar je moet ook nog wel met elkaar kunnen praten.
Discriminatie ervaringen: Ja dat wel, gebeurt vaak indirect, achter je rug om. Is daardoor lastig om te benoemen en te bestrijden. Misschien dat ik het daarom ook wel belangrijk vind om me in te zetten voor de roze senioren.
Potten-/potenrammer ervaringen: Ben ooit in elkaar geslagen maar dat was omdat die man dacht dat ik iets met zijn vriendinnetje had. Ik was nog niet eens uit de kast. Ik had toen wel aangifte moeten doen, heb ik achteraf nog steeds spijt van dat ik dat niet gedaan heb.
Waar ben je eigenlijk te veel mee bezig: Sinds een jaar of tien heb ik Parkinson, dat drukt een stempel op veel dingen die ik doe en die ik zou willen doen. Ik moet daar meer en meer rekening mee houden. Dat frustreert wel. Elke dag fysiotherapie en verplicht bewegen is anders dan spontaan iets ondernemen.
En waar te weinig mee: Ik heb ideeën genoeg voor fotografieprojecten maar mijn fysieke en mentale rek beperkt de uitvoering. Na de tentoonstelling 'Weg met de Geraniums', over actieve roze ouderen ben ik begonnen aan de serie 'Homo's met hun huisdier'. Een foto is nu ook te zien in het roze huis, (getiteld Ali knipt Ster (Alireza scheert zijn hond)). Het kost me moeite om de serie goed uit te breiden maar ik maak nu graag van de gelegenheid gebruik om iedere homo of lesbo met een huisdier, die door mij geportretteerd wil worden te vragen om zich te melden bij mij en dan heb ik aan het eind van dit jaar een nieuwe tentoonstelling bij elkaar.
Speciaal doel of ideaal: Zeker binnen de homowereld is het belangrijk om elkaar te accepteren zoals je bent. Oud en jong, dik dun, man vrouw...maakt niet uit. Je kunt op een leuke manier met elkaar omgaan zonder dat je alles in hokjes zit in te delen. Die prachtige maten als je 18 bent raakt iedereen onderweg wel ergens kwijt hoor.

Leo van Adrichem kreeg de Roze Ster tijdens de Roze Mei 2015 (Foto: Jac Splinter)

Pride Photo Nijmegen

Vroeger en nu

Pride Photo Nijmegen presenteert de expositie 'Vroeger en Nu'. Deze bestaat uit foto's die laten zien hoe de verbeelding van homoseksualiteit in de loop van de tijd veranderd is. PINK spreekt met de samensteller van de expositie: Helm de Laat.

Ien Dales (1989) (Foto: Ineke Duursema)

Huub Bruls (2012) (Foto: An Stalpers)

In 1990 maakten de fotografen An Stalpers en Ineke Duursema een serie foto's waarin zij hun visie op homoseksualiteit weergaven. De titel was 'Het Kan Ook Anders'. Foto's uit deze serie dienen nu als inspiratie voor de huidige fotografen: Leo van Adrichem, Loeki Bentlage, Jet Budelman, Frans Eppink, Hetty Ermers en Jac Splinter. De werken zijn tot en met Roze Woensdag, 22 juli, te zien in het Roze Huis.

Bij bijna alle werken uit 1990 zijn foto's van nu te vinden in de expositie. "Vaak met hetzelfde thema, maar er zijn wel verschillen.", aldus Helm de Laat. "De foto van de Roze Zaterdag in Enschede is nu vertaald naar de Canal Parade met de Marokkaanse boot. Het tekent de verkleuring van de hlbt-beweging. De kleur speelde in de eerste versie alleen een rol in de foto van een lesbisch stel. De foto die ik hieraan gekoppeld heb toont dit soort diversiteit en de transgendersfeer.

De expositie is een dwarsdoorsnede van de hlbt-beweging. Hoewel de fotografen heel vrij mochten omgaan met het oorspronkelijke beeld, heeft men toch braaf het oorspronkelijke thema gevolgd. Het werk typeert de Nederlandse fotografie. In het buitenland valt die op door het documentaire karakter. Dat zie je ook in deze expositie. Er is wel geposeerd, maar niet geënsceneerd. Het tegendraadse, 'queer' beeld ontbreekt. Opvallend vind ik dat juist de foto 'op de baan' niet van een eigentijds beeld is voorzien. Bovendien ontbreekt een van Nijmeegs roze hoogtepunten, de Roze Woensdag, helemaal."
De expositie 'Vroeger en Nu' is te omschrijven als een mooi, professioneel gemaakt eerbetoon aan de vroegere foto's, zij het ietwat 'braaf' qua beeldtaal. Helm de Laat bezocht de laatste jaren tal van exposities met een hlbt-thema. Daarover schrijft hij een digitaal tijdschrift genaamd GLIMP. Bovendien organiseerde hij talloze exposities in het voormalige Villa Lila. Hij filosofeert graag over de ontwikkelingen in de beeldtaal. "De fotoserie van An en Ineke was destijds belangrijk om homoseksualiteit zichtbaar te maken. De foto van de twee mannen met kind was destijds de meest succesvolle omdat deze een nog vrij onbekend alternatief in beeld bracht. Beeldvorming krijgt altijd te maken met taboes en vormen van censuur en zelfcensuur. Enerzijds zijn stereotypen belangrijk voor de beeldvorming en zichtbaarheid, denk maar aan beelden van nichten en travestieten. Zet je die op een boot in Amsterdam, dan wordt dat door veel mensen meteen geassocieerd met té vrij, té bloot, té seksueel, smerig. Een blote piemel is momenteel helemaal taboe, net als nichterigheid. Vroeger was het gewoon om als homo iets te doen met je vrouwelijke eigenschappen. Nu zie je dat in beelden terug, maar dan als transgender-thema." Voor Helm de Laat is het voltooien van 'Vroeger en Nu' niet het einde van dit werk. Hij wil kunstenaars blijven prikkelen om iets met het hlbt-thema te blijven doen.

Helm: "'Vroeger en Nu' is een onderdeel van het Pride Photo Nijmegen project. In dit kader is een oude SRV-bus te vinden op diverse festivals. Een enthousiaste groep jongeren prikkelt de bezoekers met vragen rondom diversiteit. Affiches van Loesje helpen daarbij. Verder wordt er een 'flitswedstrijd' op Roze Woensdag georganiseerd. Mensen wordt gevraagd als een soort flashmob foto's te maken. 'Walk the Rainbow' is een sponsorloop tijdens de Vierdaagse (zie elders in PINK). Bij deze sponsorloop worden regenboogveters gebruikt. Wij gaan echte productfotografen uitdagen iets te doen met het product 'regenboogveter'. Verder organiseert Tanja Witte een queer writing workshop in het Besiendershuis. En tot slot worden er clips gemaakt in samenwerking met New Arts en stichting PAN. Deze clip is te zien op: www.pridenijmegen.nl"

[Bart van Dam]

Helm de Laat tussen twee foto's van 'Vroeger en Nu' (Foto: Bart van Dam)

De homomoeders van café Mets

Rian en Rian zijn 10 jaar actief in café Mets. Om dat te vieren organiseerden enkele stamgasten een surprise party. Vrienden en familieleden waren al in het bomvolle café toen de dames nietsvermoedend op hun werk kwamen. Nijmeegse Annie reed met haar roze brommer het café binnen en zette de boel op z'n kop. Als klap op de vuurpijl werden de dames voor hun verdiensten voor de Nijmeegse en Oostbrabantse hlbt-gemeenschap gekroond als 'homomoeders van Nijmegen'. (Foto: Ingrid Klaris)

Mogelijke doorbraak voor LHBTI-emancipatie

De Europese Unie komt in beginsel nog dit jaar met een actieplan voor LHBTI*-emancipatie in Europa. Die toezegging deed Eurocommissaris Vera Jourova dinsdagochtend in een debat met de Commissie Burgerlijke Vrijheden (LIBE) van het Europees Parlement. Het COC spreekt van 'een mogelijke doorbraak' voor LHBTI-emancipatie in Europa. Het COC pleit, samen met de Europese LHBT-koepelorganisatie ILGA Europe, al lang voor een Europees actieplan. Nederlandse lijsttrekkers bij de Europese verkiezingen van 2014 tekenden op 15 april 2014 COC's Europese Stembusakkoord, met daarin de belofte te zullen pleiten voor een Europees actieplan. Eén van de ondertekenaars was D66-lijsttrekker Sophie in 't Veld, die het nieuws over de toezegging van Eurocommissaris Jourova dinsdag naar buiten bracht. "Binnen het Europees Parlement is breed draagvlak voor een actieplan voor LHBTI-rechten, en het is duidelijk dat Jourova de politieke wil heeft snel met een voorstel te komen", aldus In 't Veld. "Ik weet zeker dat Timmermans zich achter een actieplan voor versterking van LHBTI-rechten zal scharen. Mocht hij dat toch niet willen, dan ben ik benieuwd naar de redenen daarvan."

* **LHBTI** = lesbische vrouwen, homoseksuele mannen, biseksuelen, transgenders en mensen met een intersekse-conditie.

[Bron: COC NL]

Siblings — PINK CULINAIR

Nijmegen – Na een tip van mijn tandarts Brigitte besluit ik op deze zomerse donderdag te gaan eten bij Restaurant Siblings in de van Welderenstraat 90. Ik heb bij Siblings eerder uitstekend kreeft gegeten tijdens de lunch en weet je? Ik volg de adviezen van Brigitte altijd strikt op (goed spoelen en zo) dus we gaan weer een wijntje lostrekken vanavond ☺.

Restaurant Siblings is gevestigd in de van Welderenstraat in het voormalige 'Café Monroe' van mijn oud-collega 'scandalous' Albert (in de betere slijterij ook wel bekend als 'Emie Wijnhuis'). Korte tijd was op deze locatie ook jazzcafé Otis gevestigd en dat merk je soms aan de muziek. Siblings is – zoals de naam enigszins doet vermoeden – een samenwerking tussen broer en zus. Nick – voorheen kok bij 'De Compagnie' – kookt en Kathleen en moeder Anja bedienen samen de gasten. Siblings heeft de zaak grondig en sfeervol verbouwd. Er is plaats voor ongeveer 25 gasten en je kan zowel boven als beneden zitten. Daarnaast zijn er nog een stuk of tien tafels op het terras. De ontvangst is prima en ik mag beneden plaatsnemen, 'moeders' brengt mij de menukaart. Op haar aanbeveling drink ik een glas Gruner Veltliner (5,75) als aperitief. Geen 'open' wijn maar er wordt een uitzondering gemaakt. Er is een tafeltje of vijf bezet vanavond en daar blijft het ook bij. Tijdens het opnemen van mijn bestelling attendeert Anja mij op de side dishes; een ruime keuze uit diverse stamppotten, groenten, pasta en aardappelvariaties (3,50 - 5,50). Vooraf voor mij drie ongepelde - in tempuradeeg gefrituurde – 'Black Tiger' garnalen met kerriemayonaise, paksoi en cashewnoten (11,50). Ik ben blij verrast door de kleurige creatieve opmaak van het gerecht. Ook de smaak van deze verfijnde combinatie is uitstekend. Je waant je bijna in een sterrenrestaurant alleen dan tegen prijzen die ook voor de gewone man betaalbaar zijn. Als hoofdgerecht is mijn keuze de lamsrumpsteak met mosterd en verse kruiden in eigen jus (14,50), witte asperges (5,50) en oerfriet met verse mayonaise (3,50). Ik drink er een glas kruidige Spaanse Naga bij. Het lam is in de keuken getrancheerd en onberispelijk gebakken, de jus is krachtig en erg lekker met de oerfriet. Zes dikke asperges erbij, gewoon heerlijk. In afwachting van het dessert ga ik "even de handen wassen", zoals mijn vriend Hans dat vroeger altijd zo mooi zei. In de eens zo grote kelder is een keurige toilettengroep gebouwd met een leuk zitje voor de toiletjuffrouw. Leuke zeepjes en attente weggevertjes onder de spiegel. Onder de trap staat het vol met dozen wijn, wellicht is de functie van toiletjuffrouw iets voor Emie Wijnhuis tijdens de Vierdaagse? Ik zal eens informeren. Aan tafel gekomen is inmiddels ook mijn dessert geserveerd. Het is een groot glas met een soort trifle, 'Eton Mess' genaamd. Het dessert is opgebouwd uit laagjes vanille-slagroom, kruimels merengue, amarene kersen en vers rood seizoensfruit (3,50). Een tongstrelende combinatie als ik mij zo mag uitdrukken. Tot slot geniet ik nog van een kopje koffie met lekkers. De koffie is van het huis omdat de keuken volgens de bediening iets langer nodig had vanavond. Tijdens het schrijven van deze uitgaanstip ben ik inmiddels vaker aangeschoven bij Siblings. Reserveren is meestal niet nodig. Deze mensen zijn zo attent, altijd een glimlach en leuk met hun vak bezig. Ik hoop dat jullie er eens gaan eten, dat gun ik ze echt (en jullie ook)!

Met culinaire groet,
[Sander Hagenbeek]

www.siblings-nijmegen.nl
maandag en zondag gesloten
(m.u.v. elke eerste zondag van de maand)
dinsdag t/m zaterdag geopend van 11.00 - 22.00 uur